

Vlaams
Parlement

vergadering **C195**
zittingsjaar 2016-2017

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid

van 29 maart 2017

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Bart Dochy aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de problematiek van ongevallen met mestgassen – 1479 (2016-2017)	3
VRAAG OM UITLEG van Sofie Joosen aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de studie van het Instituut voor Landbouw-, Visserij- en Voedingsonderzoek (ILVO) aangaande agro-ecologie als hefboom voor duurzame landbouw – 1586 (2016-2017)	6
VRAAG OM UITLEG van Sabine Vermeulen aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het onderzoek naar de gevolgen van de pulskorvisserij – 1587 (2016-2017)	9
VRAAG OM UITLEG van Sabine Vermeulen aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over een aanpassing van de minimummaat voor tong – 1664 (2016-2017)	11
VRAAG OM UITLEG van Sabine Vermeulen aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het monitoringsprotocol inzake recreatieve visserij – 1665 (2016-2017)	14

VRAAG OM UITLEG van Bart Dochy aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de problematiek van ongevallen met mestgassen – 1479 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

De voorzitter: De heer Dochy heeft het woord.

Bart Dochy (CD&V): Voorzitter, minister, beste collega's, we zijn in het voorjaar. Dat is ook de periode waarin er traditiegetrouw nogal wat mesttransport, mestbeweging is. Daarom vraag ik aandacht voor de volgende problematiek. Bij Prevent Agri wijst men op een verhoogd aantal ongevallen met mestgassen. Stalsystemen die emissie beperken, kunnen aanleiding geven tot een ophoping van die gassen, die op bepaalde momenten, zoals bij het verpompen en mixen van mest, in grote concentraties kunnen vrijkomen. De voorbije jaren zijn er reeds verscheidene ongevallen gebeurd met dodelijke afloop voor mens en voor dier.

Samen met de beroepsorganisatie van stallenbouwers Fedagrim ontwikkelde Prevent Agri een infobrochure. De Boerenbond heeft in samenwerking met het Instituut voor Landbouw-, Visserij- en Voedingsonderzoek (ILVO), het Departement Landbouw en Visserij, Prevent Agri en het Varkensloket een sensibiliseringsfilm gemaakt. In die film worden belangrijke aanbevelingen gedaan die het risico op ongevallen tijdens het mixen van mest kunnen beperken. De Boerenbond, de Provinciale Landbouwkamer voor West-Vlaanderen en Inagro ontwikkelden samen twee pakketten met meettoestellen en maskers om veilig in de mestput te kunnen afdalen, indien dat nodig zou zijn. In West-Vlaanderen werd in overleg met de gouverneur door de vier brandweerzones gecommuniceerd dat er bij een eventuele noodzakelijke redding van dieren die in een mestkelder zouden terechtkomen, kosteloos een beroep kan worden gedaan op de brandweer.

Fedagrim is ook bezorgd over deze problematiek. Naast de arbeidsveiligheid wijzen zij ook op een versneld optreden van betonrot door de inwerking van de mestgassen. De strengere milieuwetgeving conflicteert hier eigenlijk met de zorg voor arbeidsveiligheid. Fedagrim zal een aantal partners samenbrengen en bekijken of er geen wetgevende initiatieven aan de orde zijn om deze problematiek te milderen.

Minister, ziet u mogelijkheden om tot een sterkere coördinatie te komen inzake de aanpak van deze problematiek? Verdient het initiatief van de West-Vlaamse gouverneur en de West-Vlaamse brandweerzones navolging in andere provincies? Staat u open voor een gesprek als Fedagrim eenmaal haar inventarisatie van wetgevende knelpunten klaar heeft?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Dochy, bedankt dat u deze bekende problematiek nog eens extra onder de aandacht brengt. Ik denk dat het belangrijk is om te stellen dat het bedrijfstype er eigenlijk niet zo veel toe doet, dat het risico er altijd is. Onafhankelijk van de stalinfrastructuur moet er altijd omzichtig worden omgegaan met mest en mestgassen. Zo bieden bijvoorbeeld emissiearme stalvloeren wel het voordeel dat het gevaar op vergiftiging wordt verkleind, maar het gevaar wordt niet helemaal weggenomen. Het lijkt me belangrijk om dat nog eens uitdrukkelijk te vermelden. In de praktijk lijkt er een link te zijn tussen emissiearme stalsystemen en ernstige incidenten met mestgassen. Het is niet zo duidelijk hoe dat komt. Wij vermoeden dat dat het gevolg is van het feit dat de arbeidsbehoeften in de moderne en grotere stalsystemen van dien aard zijn dat de werkzaamheden vaak alleen gebeuren. Terwijl men vroeger hulp nodig had en vaak met twee, drie aan het werk was, gebeurt dat nu vaak door één persoon alleen, zonder dat er continu op dezelfde plaats een back-up aanwezig is die onmiddellijk

kan ingrijpen als het fout loopt. Sensibilisering is dus cruciaal. De acties waar u naar verwijst, zijn uiteraard bijzonder belangrijk en ook uiterst waardevol.

Het initiatief van de West-Vlaamse gouverneur en de West-Vlaamse brandweerzones bestaat erin dat voor de noodzakelijke redding van de dieren de eerste twaalf arbeidsuren voor de veehouder kosteloos zijn. Uiteraard is dat een initiatief dat we toejuichen, en uiteraard zou het fijn zijn, mocht dit worden uitgerold in andere provincies.

Wat Fedagrim betreft, zie ik uiteraard hun conclusies met belangstelling tegemoet, zeker als die ervaringen uit de praktijk gepaard gaan met een goede onderbouwing. Dan zullen we uiteraard bekijken of we de knelpunten kunnen aanpakken die op die manier aan het licht komen, bijvoorbeeld met regelgeving of andere sensibiliseringscampagnes. We verwelkomen dat dus ten eerste. We kunnen het alleen maar toejuichen. Maar nogmaals, dank dat u daar nog eens extra de aandacht op hebt gevestigd.

De voorzitter: De heer Dochy heeft het woord.

Bart Dochy (CD&V): Minister, ik denk toch dat, doordat men de mestkelder eigenlijk voor een stuk gaat afsluiten om emissie te beperken, hetzij met schuine wanden, hetzij met andere technieken, dat extra risico's met zich meebrengt op het moment dat de mest wordt verpompt. De ongevallen gebeuren immers niet tijdens de dagelijkse praktijk, tijdens de werkzaamheden in de stal. Ze gebeuren specifiek op het moment dat er mest wordt verpompt of gemixt. Dat is dus één maal in het jaar, als de mest uit de mestkelder wordt verwijderd. Dat geeft dan natuurlijk wel extra risico's. Vroeger, toen dergelijke technieken er niet waren en het enkel ging om een mestkelder met een simpele roostervloer erboven, gebeurde er ook wel eens een ongeval, maar dan had je veel minder die ophoping die je nu wel vindt door het feit dat er eigenlijk met twee lagen worden gewerkt. Er is de laag vanwaar de mest naar de mestput vanonder wordt gebracht.

Ik vraag dus dat men daar toch in elk geval verder aandacht voor zou hebben en dat men kijkt welke mogelijkheden er zijn om daaraan tegemoet te komen.

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Voorzitter, minister, ik denk dat het goed is dat collega Dochy deze problematiek ook op dit niveau aankaart. Iemand uit mijn persoonlijke kennissenkring is daar dodelijk slachtoffer van geworden. We moeten er dus alles aan doen, op alle niveaus, om elk slachtoffer te voorkomen. Ik vraag me af of het veeleer gaat over oudere landbouwers, die de problematiek minder goed kennen, of over minder geschoolde landbouwers. Is er op dat vlak een verband te vinden?

Is er voldoende aandacht voor deze problematiek in het onderwijssysteem ingebied? Het is goed dat wij vanuit dit niveau het sensibiliserende aspect in acht nemen, zoals wij in de brandweerzone Midwest doen. Ik weet niet of in alle brandweerzones van West-Vlaanderen al hetzelfde gebeurt. Brandweerzone Midwest is daar in elk geval al een tijdje mee bezig. Vroeger was het betalend, volgens de wet die het verplicht maakt, maar we hebben daar toch een uitzondering op kunnen maken. Dat weerhield de landbouwers ervan om effectief de brandweer te bellen en ze gingen dan effectief de put in, bij wijze van spreken. Als men alleen of met twee is, en wanneer iemand erin gaat en er gebeurt iets, dan is de natuurlijke reactie dat de andere er ook in gaat. Het is een natuurlijke reflex om iemand te redden, met alle negatieve gevolgen van dien.

Het is belangrijk dat we deze vraag van collega Dochy op dit niveau de nodige aandacht geven en eventueel bekijken of er in het onderwijs voldoende aandacht wordt gegeven aan deze problematiek.

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Sofie Joosen (N-VA): Minister, dank u voor uw antwoord. Ik wil ook de vraagsteller danken om deze thematiek nogmaals in de commissie aan te kaarten. Het is zeer belangrijk dat we hier de vinger aan de pols houden. Ik heb daar zelf ook een aantal schriftelijke vragen over gesteld. In 2012 en in 2013 was er telkens één ongeval en in 2014 en in 2015 waren er drie ongevallen met twee dodelijke slachtoffers. In 2015 vielen die dodelijke slachtoffers in de provincie Antwerpen. Elk ongeval is een ongeval te veel. De impact op het gezin en het bedrijf is enorm. Deze ongevallen kunnen worden vermeden door voorzorgsmaatregelen en een aangepaste manier van werken.

Wat betreft de brandweezerzones en de retributiereglementen, is het aan de autonomie van de steden en de gemeenten om te kijken of zij noden zien en daar hun retributiereglement desgevallend op afstemmen. Het is een goede zaak dat steden en gemeenten zelf kunnen bekijken of dit voor hun brandweezerzone een goede zaak zou zijn. Ik ben verder tevreden met de nodige aandacht die de minister wil geven aan deze problematiek, nu en in de toekomst.

Jos De Meyer (CD&V): Collega's, ik sluit me aan bij de vorige sprekers. Hun zorg is meer dan terecht. Ik herinner me dat er tien jaar geleden structureel voor deze problematiek heel weinig aandacht was. We hebben dat toen meerdere malen zowel in de commissie als via schriftelijke vragen op de agenda geplaatst. Stilaan is dit uitgegroeid tot een aandachtspunt in het beleid. Prevent Agri is intussen ook ontstaan. Minister, men zegt me dat de Waalse tegenhanger drie mensen tewerkgesteld heeft op vlak van preventie in de landbouw. Gaat er op dat vlak voldoende personeel naar Prevent Agri of mag dat worden versterkt?

Onze collega sprak ook over initiatieven op wetgevend vlak. Gaat het hier over besluiten die mogelijk moeten worden aangepast of over decretaal werk dat moet gebeuren?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Zijn er aantoonbare links wat betreft oudere of jongere landbouwers, het type stal, hebben ze voldoende kennis? Zoals ik daarnet zei, is er niet echt een aantoonbare link tussen het ene of het andere, ook niet de leeftijd of het type stal. We moeten dat ruimer bekendmaken. We hebben in het verleden wel gezien dat een aantal grote sensibiliseringscampagnes rond een aantal thema's effect hebben gehad. Ik herinner me nog de groots opgezette campagne rond veiligheid van landbouwvoertuigen op de weg. Dat is een voorbeeld waar verschillende organisaties samen met de overheid hun schouders onder hebben gezet. Dat heeft het effect gehad dat er minder ongevallen zijn gebeurd. Ik denk dat het bijzonder zinvol kan zijn om te zien hoe we misschien een groot-schalige campagne kunnen opzetten. Misschien is het interessant om te wachten op de resultaten van Fedagrim en op basis daarvan acties te ondernemen.

Uiteraard is het onderwijs van groot belang. Wat de preventie betreft, zijn er initiatieven en doen de sociale partners daaromtrent heel veel en zetten daar zelf op in. Ook ILVO is bezig met mogelijke oplossingen. Dit zal zich vooral kunnen vertalen in een aantal uitvoeringsbesluiten. Ik denk dat er decretaal misschien minder initiatieven zullen moeten worden genomen. We moeten de drie pijlers aanpakken: sensibilisering en een grootschalige campagne, wachten op de resultaten van Fedagrim en samen met ILVO verder zoeken naar oplossingen. Als daar dan concrete suggesties tot aanpassing van de regelgeving uit voortkomen, dan zullen we daar uiteraard niet mee wachten en snel actie ondernemen.

Collega Dochy, het is in ieder geval goed dat u vandaag deze problematiek nog eens prominent in de commissie aan bod laat komen. Hoe meer daar over

gepraat wordt, hoe meer het bekend is, hoe belangrijker dat is ten aanzien van preventie, want daar gaat het tenslotte allemaal om.

De voorzitter: De heer Dochy heeft het woord.

Bart Dochy (CD&V): Minister, dank u voor uw bereidwilligheid om alles te doen wat er kan worden gedaan om te remediëren. Misschien is het een suggestie om vanuit uw ambt het voorbeeld van West-Vlaanderen, dat wordt gecoördineerd door de gouverneur, over te maken aan de gouverneurs van de andere provincies. Het staat hun natuurlijk vrij, alsook de gemeenten en de brandweerzones, om al dan niet op deze suggestie in te gaan. Wanneer het voorbeeld gegeven wordt, zal het hun misschien iets eenvoudiger lijken om het te doen. Het kan maar ten goede komen aan het verhaal.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Sofie Joosen aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de studie van het Instituut voor Landbouw-, Visserij- en Voedingsonderzoek (ILVO) aangaande agro-ecologie als hefboom voor duurzame landbouw – 1586 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Sofie Joosen (N-VA): Agro-ecologie wordt steeds meer erkend als een alternatief in de zoektocht naar een duurzamere landbouwproductie. Het staat dan ook in het regeerakkoord dat we zullen inzetten op agro-ecologische innovatie. Ook het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE) is met het thema bezig. Omdat agro-ecologie heel specifieke kennis en vaardigheden vergt, is educatie van belang als hefboom om een bredere toepassing van agro-ecologie te verwezenlijken in de Vlaamse landbouw.

Het departement LNE gaf dan ook aan het Instituut voor Landbouw-, Visserij- en Voedingsonderzoek (ILVO) opdracht om een studie uit te voeren naar de mate waarin toekomstige en bestaande landbouwers in contact komen met agro-ecologie. De studie loopt volgens de site van het ILVO nog tot na de paasvakantie. Opzet van het onderzoek was na te gaan welke competenties men dient te ontwikkelen om agro-ecologie toe te passen in de praktijk. Dit werd gematcht aan het huidige educatieve aanbod, waarbij tekortkomingen en kansen inzake educatie worden geïdentificeerd. Het onderzoeksopzet vertrok vanuit de onduidelijkheid of agro-ecologie als alternatief wordt aangeboden aan landbouwers en toekomstige landbouwers en, zo ja, op welke manier. Het doel van de studie was aanbevelingen te doen voor het beleid.

Op 22 februari was er al een slotevenement in Gent, waar resultaten en beleidsaanbevelingen publiek werden gemaakt. Ook VILT berichtte uitgebreid over de voorlopige conclusies van het onderzoek. De focus ligt op educatie en bijgevolg situeren veel beleidsaanbevelingen zich in dat kader. "Maar ook de overheid moet een langetermijnvisie ontwikkelen op agro-ecologie en daarbij concrete doelstellingen formuleren. Er moet een optimale mix van beleidsinstrumenten worden ingezet om de agro-ecologie ingang te doen vinden." Zo stelt professor Bernard Mazijn van de UGent op VILT.

Minister, welke plaats heeft de agro-ecologische praktijk vandaag in uw landbouwbeleid en in de landbouwcurricula? Op welke manier zult u rekening houden met de aanbevelingen voor alle vormen van landbouwonderwijs en -vorming? Zult u daarover samenzitten met minister Crevits? Wat zijn de ambities van de overheid inzake het stimuleren van agro-ecologisch produceren?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Joosen, wat de overheidsambities op het vlak van agro-ecologie betreft, is het goed te stellen dat er eigenlijk geen eenduidige definitie of manier is om agro-ecologie te definiëren, en hetzelfde geldt voor de agro-ecologische bedrijven. Het ILVO concludeert dat agro-ecologie een onbekend en moeilijk te vatten begrip is. De contextspecificiteit voor de invulling van agro-ecologie maakt dat veel diverse praktijken agro-ecologie kunnen worden genoemd. Het gaat om een systeembenadering.

Binnen het Europese en Vlaamse landbouwbeleid worden al verschillende vormen van duurzame land- en tuinbouw ondersteund, ongeacht of het gaat om gangbare landbouw, biologische landbouw, agro-ecologie dan wel stadslandbouw. Ik heb hier al een paar keer gezegd dat wij alle landbouw ondersteunen, en dat alle vormen voor ons belangrijk zijn. Wij maken geen onderscheiden. Het beleid voert geen categorieën in die meer of minder worden ondersteund. We maken in principe abstractie van de keuze die de boer of de boerin maakt voor het model dat ze willen hanteren, en wij zorgen ervoor dat iedereen op gelijke manier kan worden ondersteund.

De conclusie van alles wat de voorbije maanden is verschenen over de biolandbouw of de gangbare landbouw, is dat niet alles zo zwart-wit is. Ik heb dat al eens geantwoord op een vraag van de heer Vanderjeugd. Eigenlijk moet alle landbouw duurzaam zijn. Laat ons daar eerlijk over zijn. Dat is het streefdoel dat we allemaal hebben. Maar er zit natuurlijk wel verschil op de manier waarop men die duurzaamheid hanteert of bereikt. Daar ligt de keuzevrijheid van het type bedrijfsvoering. Voor mij is het natuurlijk essentieel dat alle voedsel veilig en goed is voor de burger.

De verscheidenheid in verduurzamende landbouwvormen is iets wat we ondersteunen, om ervoor te zorgen dat niet alles eenheidsworst is en dat de consument keuzes kan maken.

We ondersteunen vandaag de biologische landbouw. Die gaat ook meer uit van een holistische benadering van landbouw, een benadering die ook de agro-ecologie hanteert. Naast de brede waaier aan ondersteuningsmaatregelen zijn er ook nog andere steunmaatregelen gericht op de holistische benadering, bijvoorbeeld de aanplantsubsidie voor boslandbouwsystemen, en de verschillende agromilieuen klimaatmaatregelen die we aanbieden aan de landbouwers.

De plaats van de agro-ecologische praktijk in de landbouwcurricula, dus in de leerplannen, is een onderdeel van de studie van ILVO waarnaar u verwijst. Er werd een steekproef genomen bij drie secundaire scholen, twee hogescholen, twee universiteiten en twee educatiecentra. De resultaten daarvan zijn opgenomen in het eindrapport dat ILVO aan het finaliseren is. Het is dus nog even afwachten tot men daarmee rond is. Zodra de resultaten er zijn, zullen deze samen met de beleidsaanbevelingen op het vlak van Onderwijs kunnen worden bezorgd aan mijn collega bevoegd voor het onderwijs.

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Sofie Joosen (N-VA): Minister, dank u wel voor uw uitgebreide antwoord.

Een goed bestuur kijkt in principe verder vooruit en heeft een visie op de toekomst. Mijn fractie is ervan overtuigd dat een duurzamer landbouw- en voedingsstelsel de toekomst is. Het is van zeer groot belang dat we daarom ten gronde gaan nadenken over hoe we de agro-ecologie kunnen ondersteunen en er een draagvlak voor kunnen creëren bij onze Vlaamse land- en tuinbouwers. Via educatie en ook andere beleidsinstrumenten kan dat. We zijn dus alleszins zeer blij met deze studie en met de resultaten die nu worden gepresenteerd. Wij zullen blijven ijveren voor ambitieuze ambities en doelstellingen.

Maar er is natuurlijk ook de consument in dit verhaal. Het onderzoek geeft aan dat ook daar de educatie belangrijk is, over landbouw en voedingssystemen. Dat zou moeten worden meegenomen in alle lagere en secundaire scholen. Maar ik heb begrepen dat, zodra de resultaten er zijn, minister Crevits die zal krijgen en dat er dan in overleg kan worden getreden.

De voorzitter: De heer De Croo heeft het woord.

Herman De Croo (Open Vld): Minister, in uw antwoord gebruikt u tweemaal het woord 'holistisch'. Dan weet je dat het bij benadering is. Ik neem u dat niet kwalijk. Als je niet meer goed weet hoe je iets moet definiëren, gebruik dan het woord 'holistisch'. Dan ben je eruit. Niemand weet toch wat dat betekent.

Er was een tijd waarin wijlen mijn goede collega André Denys, ikzelf en tien-duizenden anderen in Gent manifesteerden tegen mevrouw Dua. Misschien was u daarbij. Het was ongeveer vijftien jaar geleden. Het ging toen in zekere zin om landbouw tegen milieu. Sindsdien is er gelukkig heel veel overeenstemming gekomen. Ik verwijs naar een aantal concepten die u aanhaalde, zoals stadslandbouw, biolandbouw, intensieve landbouw en extensieve landbouw die bestaat in Vlaanderen. Ik beken dat ik niet goed weet wat het is. Ik ben ook nieuwsgierig om dit concept van naderbij te bekijken.

Wat mij wel intrigeert, is dat dat concept ook zou worden onderwezen in de scholen en vormingen, waar landbouwingenieurs en landbouwers worden opgeleid. Ik geloof daar echt in. Men zou moeten benadrukken dat er niet per definitie een antinomie zou moeten zijn tussen landbouw en ecologie. Dat vind ik belangrijk. Misschien kunnen de landbouwers opdrachten vervullen door het land op gepaste wijze te bewerken en door de middelen die zij of de maatschappij aanbrengen om het geheel, het beperkt patrimonium van open ruimtes dat we nog hebben, optimaal te verzekeren en ecologisch te benaderen. Zo kan er een samenwerking en aanvulling komen tussen de ene en de andere.

Voorzitter, op een dag zullen we misschien gemeenschappelijke defilés houden in Gent, niet tégen minister Schauvliege, maar mét minister Schauvliege, omdat zij in haar eigen persoon, zoals de 'Heilige Tweevuldigheid', landbouw en milieu moet verzoenen.

Jos De Meyer (CD&V): Collega's, naar aanleiding van deze vraag zou ik graag een suggestie doen. Voor onze fractie is duurzame landbouw uiteraard een bijzonder belangrijk thema. Ik denk dat dat voor alle fracties zo is.

Minister, zou het mogelijk zinvol zijn dat, op uw initiatief, jaarlijks met het veld – ik denk dan aan de administratie Landbouw, maar ook het Instituut voor Landbouw-, Visserij- en Voedingsonderzoek (ILVO) en andere instanties – een studienamiddag of studiedag zou worden georganiseerd voor het onderwijsveld, de hogescholen die agrarisch onderwijs aanbieden, de land- en tuinbouwscholen in de diverse koepels, rond de nieuwe inzichten die er zijn op het vlak van duurzame land- en tuinbouw. Mogelijk kan dat dan in samenwerking met het ministerie van Landbouw. Ik wilde u deze concrete suggestie graag meegeven naar aanleiding van deze vraag.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, er is veel, maar misschien ook weinig, gezegd. De vraag naar de holistische aanpak zat ook in de vraag verweven.

Uiteraard is het voor mij een goede suggestie om daar jaarlijks wat meer aandacht aan te besteden en een studiedag te organiseren. Ik neem die suggestie zeker ter harte.

Maar ik blijf er wel bij dat we moeten opletten dat we niet naar een landbouwpraktijk met twee snelheden gaan, waarbij we een groep achterlaten en zeggen: 'Jullie moeten niet duurzaam zijn' en waar er een andere groep is die vooroploopt en zegt: 'Wij zijn de duurzame landbouw.'

Ik herhaal dat het voor mij van belang is dat alle landbouw en ook alle producten die daaruit voortkomen, duurzaam zijn en ook gezond en goed voor de consument. Daarom draait het. Dat moeten we blijven benadrukken. We moeten de koplopers ondersteunen, en dat doen we ook. Maar tegelijk moeten we diegenen die eerder kiezen voor de traditionele landbouw, blijven begeleiden en ondersteunen op vlak van vragen die ze hebben. We moeten hen blijven laten vernieuwen en hen kennis laten maken met de nieuwe mogelijkheden die er zijn.

Ik vind het positief dat er een brede waaier is. We zeggen vanuit Landbouw altijd: 'Eenheidsworst, iedereen hetzelfde, dat werkt niet in het marktmodel dat we kennen.' Het is dus goed dat er kan worden gedifferentieerd en dat er bepaalde niches zijn. Het is inderdaad heel belangrijk dat de consumenten goed weten hoe en wat. Die informatie moet op een correctie manier terecht komen bij de consument. De studiedag kan zowel voor diegenen die initiatief willen nemen als voor het ruime veld en de consument van belang zijn.

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Sofie Joosen (N-VA): Ik sluit graag aan bij uw constructief voorstel dat een meerwaarde zou kunnen betekenen. Wordt zeker vervolgd.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Sabine Vermeulen aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het onderzoek naar de gevolgen van de pulskorvisserij – 1587 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Sabine Vermeulen (N-VA): De elektrische boomkor of pulskor wordt door Europa sinds een paar jaar getest. Een tachtigtal Nederlandse schepen kreeg een vergunning om elektrisch te vissen. Sommige wetenschappers en milieumensen voeren aan dat de bodem met deze netten grotendeels onberoerd blijft. Het net zweeft over de grond en geeft kleine elektrische stoten aan platvissen die daardoor opkrullen en zich laat vangen. Via elektrisch vissen zou men tot de helft meer opbrengst kunnen hebben.

De Franse minister van Ecologie, Duurzame Ontwikkeling en Energie Ségolène Royal, ons allen bekend, stuurde recent een brief naar Europa met de vraag om het aantal vaartuigen dat elektrisch uitgerust wordt, opnieuw te beperken. In Nederland wil men het tegenovergestelde, namelijk dat men verder gaat met de techniek en een algemene toelating geeft in heel Europa. Ondertussen krijgt België een tweede toelating om een schip met de pulstechnologie uit te rusten.

De techniek zorgt al een hele poos voor toch wel wat discussie tussen Belgische en Nederlandse vissers. De Belgen verwijten de Nederlanders voor onze kust tonnen vis weg te halen door vier tot vijf elektrisch uitgeruste schepen met elkaar te verbinden en om te vormen tot een soort van grote stofzuiger die vis opzuigt.

Ondertussen gebeurt er ook verder onderzoek naar de mogelijke gevolgen voor overlevende vissen die in contact kwamen met de pulskor, maar niet werden

opgevestigd. Onder meer het Instituut voor Landbouw-, Visserij- en Voedingsonderzoek (ILVO) doet onderzoek naar niet voor het blote oog zichtbare verwondingen, ontstaan na blootstelling aan de elektrische puls. Dergelijke kleine verwondingen zouden een ingang kunnen zijn voor ziektekiemen, die dan op hun beurt ernstiger verwondingen veroorzaken.

Minister, vindt u dat de voordelen van de pulskor – brandstofbesparing en minder bodemberoering – opwegen tegen de bezorgdheid over deze techniek? Of heeft onderzoek ondertussen de bestaande twijfel kunnen wegnemen, wat garnalenvisserij enerzijds en platvisvisserij anderzijds betreft?

Frankrijk en Nederland lijken tegengestelde meningen te hebben over verder gebruik en uitbreiding van pulskorvisserij. Hoe stelt Vlaanderen zich op tegenover Europa en tegenover de buurlanden inzake dit soort visserij?

Frankrijk vindt dat met het uitrusten van een honderdtal boten het oorspronkelijk idee, namelijk het maken van een pilootstudie, wordt overschreden. Bovendien stelt Frankrijk dat het moment is gekomen om de wetenschappelijke en technische resultaten van dit project af te ronden. Zit het onderzoek naar pulskorvisserij in een eindfase? Heeft Vlaanderen nog nieuwe onderzoeksinvesterings in de pijplijn wat de pulskorvisserij betreft?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Het onderzoek naar de effecten op mariene organismen van elektrische pulsvelden werd opgestart in 1996 door het ILVO en in ongeveer dezelfde periode in Nederland.

Wat effecten van pulsvelden op mariene organismen betreft, dient men een onderscheid te maken in twee types pulsvelden, namelijk de garnaalpuls en de platvispuls. Die verschillen op meerdere vlakken van elkaar, maar de belangrijkste verschillen zitten in de frequentie van de puls en het energieverbruik. Ik geef u graag mee dat er 23 studies werden gepubliceerd over dit thema, zowel studies met proeven op zee als in het laboratorium waarbij werd gekeken naar de mogelijke schadelijke effecten van elektrische pulsen op de bodemdieren die ermee in contact kunnen komen. Er lopen ook nog studies over langetermijneffecten. Maar op basis van wat we nu weten, kan worden geconcludeerd dat de voordelen van de pulsvisserij, zowel op garnaal als op tong, groter zijn dan de nadelen.

Frankrijk en Nederland hebben inderdaad tegengestelde meningen. Europa verbiedt het gebruik van de puls, Nederland bekam een vergunning voor een aantal vaartuigen om het gebruik te onderzoeken in de Noordzee. Er lopen nog verschillende onderzoeken aan UGent en ILVO, zoals dat rond zweren en brandvlekken. Het onderzoek naar langetermijneffecten is lopend in Nederland, in samenwerking met het ILVO. Gezien het potentieel van de pulsvisserij wordt er meer onderzoek gepland in België en Nederland.

Voor onze tongvisserij is de mogelijkheid tot toepassing buiten de Noordzee belangrijk. Daarom vraagt de sector een pilootproject van drie jaar in de westelijke wateren waarbij de aanvraag voor een tijdelijke ontheffing op gebruik van de puls voor een gering aantal vaartuigen – drie tot vijf – door de Europese Commissie wordt onderzocht. Er is dus een vraag uit de sector om te kunnen experimenteren, maar de mogelijke risico's dienen goed te worden ingeschat. Dit is voor de kortetermijneffecten al in grote mate gebeurd. Langetermijneffecten en bredere ecosysteemeffecten zijn nog niet gekend en daarom onderdeel van het onderzoeksprogramma in Vlaanderen en Nederland.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Sabine Vermeulen (N-VA): Minister, ik ben me er inderdaad van bewust dat we daar omzichtig mee moeten omgaan inzake de langetermijneffecten. Een vis moet groeien. Als die in het water zit en een puls krijgt, moet die nog een aantal jaren groeien voor hij terug kan worden opgevisst. Ik kan me dus wel inbeelden dat de langetermijneffecten goed moeten worden onderzocht.

Een techniek is enkel maar bewezen als de schadelijkheid ervan kan worden aangetoond. In Nederland werden er op de duur te veel schepen ingezet voor het onderzoek. Nu is er in de milieucommissie in Europa een amendement ingediend om de pulskorshipen terug te brengen naar de oorspronkelijke 5 procent, wat aanvankelijk de bedoeling was. Het is maar een advies aan de visserijcommissie, maar Europa denkt er ook over na.

Op dit moment blijkt dat elektrisch vissen een soort instrument is geworden om meer vis te vangen in de handen van mensen die de investeringen konden doen. Europa moet er zeer waakzaam over blijven dat eerst de langetermijneffecten zeer ernstig worden onderzocht voor men nog meer licenties uitdeelt om de pulskor te mogen uitrusten, zeker in dergelijke grote mate als in Nederland is gebeurd.

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Ik wil deze kwestie iets ruimer trekken dan alleen de techniek van de pulskorvisserij. De rode poon is uitgeroepen tot vis van het jaar door het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM). Vissers gebruiken nu een andere techniek zoals flyshooting. Uit het veld horen we signalen dat die techniek nog niet goed is ingebed en dat het ILVO niet echt bereid is om onderzoek te doen om verdere pistes te bewandelen.

Minister, klopt dit? Kan dit een piste zijn die het ILVO kan onderzoeken om een differentiatie in technieken bij het vissen teweeg te brengen?

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Vermeulen, we zitten op dezelfde lijn. We moeten de onderzoeken goed bekijken.

Mijnheer Vanderjeugd, ik moet het antwoord op uw vraag opvragen bij onze diensten en zal het bezorgen aan het secretariaat. Ik kan er niet meteen een antwoord op geven.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen, u zult later een antwoord ontvangen via het secretariaat.

Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Sabine Vermeulen (N-VA): Er waren inderdaad heel wat twijfels in het begin van de pulskor. Wij hadden het voordeel van de twijfel gegeven. Nu blijkt dat op korte termijn de voordelen groter zijn dan de nadelen, maar ik denk dat we voor de langetermijneffecten vooral het voorzorgsprincipe moeten hanteren in de plaats van het voordeel van de twijfel. Europa moet daar zeer omzichtig zijn. Ik hoop dat Vlaanderen ook die stelling zal innemen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Sabine Vermeulen aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over een aanpassing van de minimummaat voor tong
– 1664 (2016-2017)**

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Sabine Vermeulen (N-VA): Minister, de minimummaat voor tong wordt verhoogd van 24 naar 25 centimeter. Dat besliste het Departement Landbouw en Visserij bij ministerieel besluit. Vanaf 11 maart tot 31 december 2017 geldt 25 centimeter als de minimumstandhoudingsreferentiemaat voor tong. Het vissen, het aan boord houden en de aanvoer in de havens van de Europese Unie van tong van minder dan 25 centimeter door vissers onder Belgische vlag is daarmee verboden. Door krappe tongquota wordt de Belgische overheid door Europa gevraagd om maatregelen te nemen. Het past in het in evenwicht brengen van de vangstmogelijkheden en de visserijcapaciteit van de Belgische zeevisserijvloot.

Op zee wordt er negatief gereageerd op het besluit en vreest men dat er nog meer ondermaatse vis zal worden opgevisst die niet mag worden teruggegooid.

Minister, is de vrees van de vissers volgens u terecht? Geldt de nieuwe minimummaat ook voor de sportvisserij? Wordt het gelijke speelveld tussen Vlaamse en buitenlandse vissers behouden? Geldt deze nieuwe minimummaat met andere woorden ook voor de buitenlandse visserij? Zijn er nog bijkomende maatregelen in het actieplan dat België diende voor te leggen bij de Europese Commissie om een evenwicht tussen de vangstmogelijkheden en de visserijcapaciteit te bewerkstelligen? Werden die maatregelen genomen op basis van adviezen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Ik zal eerst het kader en de maatregel een beetje toelichten. De Europese lidstaten zijn verplicht, zo hebben we afgesproken, om te zorgen voor een stabiel en duurzaam evenwicht tussen wat er gevangen wordt en de vangstmogelijkheden. In het geval van een vloot met overcapaciteit moeten we dus, terecht, maatregelen nemen en moet een actieplan uitgewerkt worden om dat evenwicht te herstellen. Een verregaande actie hierin zou bijvoorbeeld kunnen zijn om schepen te slopen. Indien een actieplan niet uitgevoerd wordt, kan dat leiden tot schorsing of onderbreking van de financiering door de Europese Unie, want het vlootevenwicht is een basisvoorwaarde om steun te krijgen van Europa voor een aantal acties uit ons operationeel programma in het kader van het Europees Fonds voor Maritieme Zaken en Zeevisserij.

Het optrekken van de minimumstandhoudingsreferentiemaat behoort dus tot het actieplan dat Vlaanderen heeft opgemaakt. Het bijkomende voordeel is dat daarmee ook een incentive gegeven wordt om selectiever te vissen. Dat kan door technische maatregelen, bijvoorbeeld het vergroten van de maaswijdte, maar ook door gebieden waar de aanwezigheid van kleine tong te groot is, te vermijden. Op die manier vermijden we dat de kleine tong in de netten wordt weerhouden. Tezelfdertijd wordt de bekoring om niet reglementair tuig met kleinere maaswijdte te gebruiken, ontmoedigd. Dat heeft dus ook een heel duurzaam karakter.

De tong valt sinds 2016 onder de aanlandingsplicht. Tong is een platvis, heeft geen zwemblaas en heeft bij teruggooi dus een flinke overlevingskans. In de regionale lidstaatgroepen werd het gebruik van selectief vistuig ook aangemoedigd via het toekennen van bepaalde teruggooimogelijkheden, de zogenaamde 'de minimis'. Ik heb ervoor gekozen het selectieve tuig in de boomkorvisserij, het driemeterstuk met 120 millimeter netmazen voor de kuil, verplicht te stellen voor de Belgische vaartuigen. Daarbij moet ondermaatse tong terug in zee worden gezet. Als de bijvangst te hoog worden, moeten de vaartuigen hun activiteiten een tiental zeemijl verplaatsen, want ook voor de de-minimisregel gelden er voorwaarden en kan men niet zomaar teruggooien. De stelling dat er meer ondermaatse vis zal worden gevisst die niet mag worden teruggegooid, is dus niet juist. Ik geef ook mee dat de minimummaat ook geldt voor de sportvisserij.

De Europese minimummaat voor tong blijft 24 centimeter. Lidstaten kunnen dat optrekken. Zo heeft Frankrijk regionaal een verhoogde minimummaat ingesteld.

Binnen de groep van de Vlaamse vissers heb ik vorige week op basis van de adviezen van de quotacommissie nog de problematiek heroverwogen en een besluit bekrachtigd met één versoepeling. Daarmee blijft de aanvoermaat van tong 24 centimeter voor de kustvissersvaartuigen met een motorvermogen van maximaal 221 kilowatt en een bruto tonnenmaat van niet meer dan 70, die uitsluitend visreizen doen in de Noordzee. De reden waarom ik voor die vaartuigen een uitzondering heb toegestaan, is dat een seizoenale tongvisserij een substantieel deel van het inkomen is van deze vissers, maar ze qua mobiliteit beperkt zijn en dus geen alternatieven hebben om naar andere zones te gaan.

Er zijn ook andere maatregelen genomen in het actieplan, zoals het selectief tuig met het Vlaamse paneel, waarover we hier al vaak gesproken hebben. Verder onderzoeken we of de visserij-inspanning in het oostelijke deel van het Engelse Kanaal kan worden verbeterd door te werken met een restrictieve lijst van vaartuigen of door het aantal vaardagen daar te verminderen. Dit alles zal uiteraard ook worden gemonitord en gecontroleerd. De problematiek wordt ook besproken met de betrokken regionale lidstaatgroepen.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Sabine Vermeulen (N-VA): Bedankt, minister, voor uw duidelijkheid. U zegt dat de maat ook zal gelden voor de sportvisserij. Dat was me niet helemaal duidelijk. Er was daar heel veel miscommunicatie over. Ik had een aantal persberichten gelezen. De sportvisserij zei van wel, dan was het weer niet. Maar het geldt dus effectief ook voor de sportvisserij. Die mogen dus geen vis meer bovenhalen die kleiner is dan 25 centimeter.

Het was mij nog niet duidelijk dat er een heroverweging was gebeurd met de versoepeling voor bepaalde boten naar 24 centimeter. U zegt dat als het actieplan niet gevolgd wordt, we steun van Europa kunnen verliezen. Er is mij nu ter ore gekomen dat er op dit moment nog niets zou zijn uitbetaald aan de projecten die zijn goedgekeurd. Klopt dat? En wanneer zullen die uitbetalingen dan volgen? Er zijn eind december een aantal projecten goedgekeurd, maar er zou blijkbaar nog niets zijn uitbetaald.

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Ik heb een eerder technische vraag. De nieuwe maatregel, het verschil in lengte, is misschien een detail, maar ik denk dat dit op het terrein bij de visvangst toch wel een verschil zal maken. Werd er ook gekeken naar de concrete geschatte impact van deze maatregel? Hoeveel kleiner zal het tongbestand voor de vissers zijn? Werd er gekeken naar de impact op het aandeel van ondermaatse vis die zou worden opgevist? Hebt u een zicht op de hoeveelheden?

Jos De Meyer (CD&V): Minister, dit zal worden gecontroleerd. Hoe en door wie? Hebt u zicht op de controle in andere lidstaten?

Minister Joke Schauvliege: Collega's, er wordt vaak overlegd met de sector. Als er zaken worden aangebracht, doen we bijstellingen. We moeten dat doen binnen de Europese context en afspraken, dat is logisch. Het is altijd zoeken naar een evenwicht tussen de economische leefbaarheid van onze visserijsector en de instandhouding van het visbestand. We slagen daar goed in.

Die projecten zijn inderdaad goedgekeurd, maar u weet dat we procedures en regels moeten volgen voor de uitbetaling. We zijn daar volop mee bezig, dat komt in orde. Het is niet zo dat die middelen worden achtergehouden, het gaat hem puur om de praktische uitvoering.

De quota blijven dezelfde. Het aandeel opgeviste tong blijft gelijk. We volgen die impact op.

Het zijn onze diensten die de controle doen. Hoe dat exact gebeurt, zal ik eens navragen. Ik zal daar een verslag van vragen. Het antwoord op uw vraag over de controle in andere lidstaten moet ik u schuldig blijven, ik vraag dat na en laat de informatie aan het secretariaat bezorgen.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Sabine Vermeulen (N-VA): Minister, uit uw laatste antwoord kan ik opmaken dat door de heroverweging om bepaalde vloten toch te laten terugkeren naar 24 centimeter bepaalde strubbelingen die ontstaan waren vanuit de rederscentrale, opgelost zijn. Voor hen was dit de druppel die de emmer deed overlopen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Sabine Vermeulen aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het monitoringsprotocol inzake recreatieve visserij – 1665 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Sabine Vermeulen (N-VA): Onderzoekers van het Vlaams Instituut voor de Zee (VLIZ) en het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO) trachten een beeld te vormen van de recreatieve zeevisserijsector in België. Het is immers zo dat Europa de lidstaten verplicht daarover data te verzamelen. De nood aan dataverzameling is cruciaal voor de visserijsector, maar ook op beleidsniveau wordt de dataverzameling nauwlettend opgevolgd.

Vorig jaar werd een monitoringsprotocol uitgewerkt om de recreatieve visvangsten in kaart te brengen. De methode werd in november 2016 goedgekeurd binnen de werkgroep 'recreatieve zeevisserijmonitoring' met vertegenwoordigers uit de recreatieve-zeevisserijsector. Voor de uitvoering van dit protocol willen het VLIZ en het ILVO een beroep doen op de recreatieve vissers zelf. Net zoals bij onze noorderburen willen de instituten iedereen aanmoedigen om vanaf 1 april 2017, voor een periode van minstens twaalf maanden, op vrijwillige basis maandelijks vangsten te rapporteren, die anoniem worden verwerkt.

Minister, hoe groot is vandaag het enthousiasme van de recreatieve visserij voor deelname aan het onderzoek? Hoe zal men de anonimiteit waarborgen? Hoe zal men te werk gaan?

Initieel was het de bedoeling om vanaf 1 januari 2017 van start te gaan. Wat is de reden voor de opgelopen vertraging? Voor het onderzoek zal vooral een beroep worden gedaan op de logboekgegevens van de recreatieve vissers. Zijn er nog andere onderzoeksmethoden die zullen worden ingezet om data te verzamelen?

Ik verwijs naar onze resolutie die unaniem werd goedgekeurd. Daarin vragen we om de datamonitoring uit te breiden naar de kust- en strandvisserij en naar de visserij vanop de staketsels. U antwoordde op mijn vraag om uitleg in december 2016 dat ook vangstgegevens van de strandvisserij worden meegenomen. Rekent men voor de uitbreiding van de monitoring ook op de gegevens van de strandvissers of op welke manier zal deze uitbreiding gemonitord worden? Zal men dit ook op basis van logboekgegevens doen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Vermeulen, u doet me altijd honger krijgen met uw vragen over de visserij, maar dat geldt voor veel onderwerpen hier.

De logboekdeelname start op 1 april 2017. Op dit ogenblik hebben 129 recreatieve vissers aangegeven deel te willen nemen. Zij zijn dus bereid om gedurende 12 maanden voor elke vistrip op zee alles bij te houden. De onderzoekers houden er rekening mee dat een deel zal afhaken en dat er ook nieuwe deelnemers bij kunnen komen.

In het algemeen merken de onderzoekers op het veld een positieve ingesteldheid, maar ook enige aarzeling. Sommige vissers zijn bang voor sanctionering of strengere regelgeving. Het is belangrijk dat een wederzijds vertrouwen wordt opgebouwd en dat wordt aangegeven dat dit niet zal worden misbruikt.

Het waarborgen van de anonimiteit is natuurlijk cruciaal. De logboekfiches worden ingediend met daarop een anoniem identificatienummer. Het logboekformulier kan men dus niet koppelen aan een specifiek persoon. Er zal nooit worden gerapporteerd over individuele vangsten. Enkel het groepsgemiddelde wordt gerapporteerd.

Het succes van de recreatievevisserijmonitoring steunt in grote mate op de bereidwilligheid om logboeken in te vullen. Hoe groter de groep, hoe nauwkeuriger. Om blijvend deel te nemen, is het van belang dat het doorsturen van data niet te veel tijd en administratieve rompslomp vergt. Daartoe wordt de kans geboden om bij een aantal visverenigingen de logboekfiches achter te laten. Men kan de logboekfiches ook opsturen naar het Instituut voor Landbouw-, Visserij- en Voedingsonderzoek (ILVO) of het Vlaams Instituut voor de Zee (VLIZ). Om het gemak te verhogen, is er geopteerd voor de creatie van een website, waarop men de vangsten per vistrip kan invoeren. De onderzoekers van ILVO en het VLIZ hebben in overleg besloten dat het beter was om pas te beginnen met de logboekdataverzameling op het moment dat de website online is. Dat is de reden waarom we pas starten op 1 april, en niet op 1 januari.

De registratie van de vangsten gebeurt hoofdzakelijk op basis van de logboekdata. Om de vangsten van deze steekproef te kunnen veralgemenen naar het totaal van alle vangsten voor de hele sector, is het noodzakelijk om de omvang van de recreatieve visserij te kennen. Daarom wordt de hele sector in kaart gebracht. Dit gebeurde onder meer via de grootschalige Omnibus-enquête die in de loop van het najaar van 2016 is verstuurd naar meer dan honderdduizend Belgen. Daarin werd deze vraag gesteld: "Bent u in de afgelopen 12 maanden ten minste 1 keer gaan vissen op de Noordzee?" In geval van een positief antwoord kreeg de respondent een tiental additionele vragen.

Naast de Omnibus wordt er vanaf november 2016 een grote on-site survey gehouden. Dit betekent dat er op willekeurige data en tijdstippen verspreid over weekdays, weekenddagen en feestdagen een gedeelte van de Noordzee in kaart wordt gebracht aan de hand van luchtobservaties. Voorts zijn er in 2017 ook havenobservaties en strandobservaties gepland. Die laatste dienen tevens als verificatie van de aangeleverde vangstgegevens uit de logboeken. De monitoring zal een zo goed mogelijke inschatting van de totale vangsten aanleveren. Ook vangstdata voor de visserij vanaf het strand zullen voornamelijk worden verkregen op basis van de logboeken. De hengelaars, de kruiers en de vissers die gebruikmaken van passieve vismethodes, zijn vertegenwoordigd in de steekproef van logboekdeelname. U merkt dat er heel wat gebeurt. Het onderzoek wordt grondig uitgevoerd. Samen met u ben ik benieuwd naar de resultaten ervan.

Sabine Vermeulen (N-VA): Het doet me plezier dat de nieuwe datamonitoring sterk tegemoetkomt aan wat we in de resolutie hebben gevraagd. Het is me ook

al opgevallen dat de werkgroep recreatieve visserij, die volgens het convenant werkzaam is, erg veel werk verzet. Het is een van de sterkste werkgroepen. De werkgroep ondersteunt de datamonitoring. Op dat vlak wordt grote vooruitgang geboekt. Voorts hopen we dat ook de andere knelpunten in de sector worden weggewerkt.

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Mevrouw Vermeulen stelde heel wat pertinente vragen, in opvolging van de goedgekeurde resolutie. Ik heb een aansluitende vraag. In het laatste punt van de resolutie wordt de Vlaamse Regering gevraagd om met alle partners te overleggen over de lacunes in de regelgeving. Hoe zit het daarmee?

De voorzitter: In de marge van deze vraag wil ik toch even opmerken dat in vier van de vijf vandaag behandelde vragen ILVO wordt vermeld. Als dit een indicatie is van de maatschappelijke relevantie van ILVO, dan mogen we het werk van de instelling als uitermate belangrijk kwalificeren. Tot zover deze bedenking in de marge.

Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: De werkgroepen actief in het kader van het convenant werken inderdaad goed. De recreatievisserijsector levert via die weg ook goed werk. Alle stakeholders zitten er samen. Er wordt daar overlegd, zoals afgesproken. Een rapport daarover heb ik niet, maar we kunnen gerust eens een stand van zaken vragen. De signalen dat het een zeer goed werkende werkgroep is, toont toch wel aan dat alles behoorlijk goed verloopt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.